

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoPr/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115230399
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2115230399.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v právnej veci žalobkyne: Emil Krajčík Agro, s.r.o., Dlhá 1424/47, Senica, IČO: 44 222 947, zastúpenej advokátom Mgr. Milan Sadloň, V. Paulínyho - Tótha 30, Senica, proti žalovanému: Ing. S. S., narodený: XX. M. XXXX, trvalý pobyt: O. O. XX, zastúpeného splnomocnencom Ing. Z. S., narodený XX. M. XXXX, trvalý pobyt O. O. XX, o 2.730,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 15. októbra 2018, č. k. 16Cpr/2/2015-130, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ruší.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie o zaplatenie sumy 2.730,- eur s príslušenstvom z dôvodu, že ani jedna zo strán sporu v lehote šiestich mesiacov od právoplatného prerušenia konania (uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 12. februára 2018) nepodala návrh na pokračovanie v konaní. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 163 ods. 1, 2 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že CSP upravuje obligatórnu povinnosť súdu prerušiť konanie, na základe zhodného návrhu strán sporu. Po takomto prerušení konania môže súd pokračovať v konaní až po uplynutí najmenej troch mesiacov od prerušenia konania a len na návrh jednej zo strán sporu. Ak takýto návrh nie je podaný v lehote šiestich mesiacov od právoplatnosti prerušenia konania, jednou zo strán sporu, vznikne súdu povinnosť konanie zastaviť. Z dôvodu naplnenia vyššie uvedených zákonom stanovených podmienok podľa § 163 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie zastavil konanie (v dôsledku absencie návrhu na pokračovanie v konaní v lehote šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania). Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 256 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že zastavenie konania zavinili obidve strany sporu, nevznikol ani jednej nárok na náhradu trov konania. Preto súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalobkyňa z dôvodu, že listom z 23. mája 2018 navrhla súdu pokračovať v konaní, ako i vykonanie ďalších dôkazov. Návrh na pokračovanie v konaní bol podaný na poštovú prepravu 23. mája 2018, o čom svedčí podací lístok Slovenskej pošty, a.s. Súd prvej inštancie tak rozhodol o zastavení konania napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky pre jeho zastavenie, pretože návrh na pokračovanie v konaní bol podaný tri mesiace a jedenásť dní po prerušení konania (na návrh oboch strán). Žalobkyňa preto navrhla zrušenie napadnutého uznesenia a pokračovanie v konaní. K odvolaniu pripojila listinné dôkazy, a to návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 23. mája 2018, ako aj podací lístok zo dňa 23. mája 2018 adresovaný súdu prvej inštancie.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázal na písomné vyjadrenie adresované žalobkyni dňa 10. mája 2018 (po prerušení konania), ktorá naň nereagovala. Žalovaný tak predpokladal, že nemá záujem pokračovať v konaní. Ak chcela žalobkyňa v konaní pokračovať, bola povinná podať návrh na

pokračovanie v konaní najneskôr do 12. mája 2018. Žalobkyňa tak neurobila. Následne bolo vydané napadnuté uznesenie o zastavení konania, ktoré 6. decembra 2018 nadobudlo právoplatnosť. Počas celého obdobia žalovaný nemal vedomosť o podanom návrhu žalobkyne na pokračovanie v konaní. Žalobkyňa bola pritom povinná podať návrh na pokračovanie v konaní v lehote troch mesiacov, t. j. do 12. mája 2018, preto odvolávanie sa na elektronické podanie z 23. mája 2018 je účelové.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného poukázala na skutočnosť, že tvrdenie žalovaného o povinnosti podať návrh na pokračovanie v konaní najneskôr do 12. mája 2018 nemá oporu v zákone. Podľa ustanovenia § 163 ods. 2 CSP lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní je šesť mesiacov odo dňa prerušenia konania. Tvrdenie žalovaného, že napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť je nezrozumiteľné a žalobkyňa o tom nemá vedomosť. Podala proti napadnutému uzneseniu odvolanie. Vyjadrenie žalovaného nespochybňuje fakt, že návrh na pokračovanie v konaní bol zaslaný súdu v zákonnej lehote a len v dôsledku chyby v písaní (v spisovej značke bol nesprávne uvedený kalendárny rok 2016 namiesto 2015) sa následne súdne konanie sa zastavilo. Z obsahu návrhu na pokračovanie v konaní však jednoznačne vyplýva, že išlo o podanie k danému sporu, o čom svedčí identifikácia sporových strán a predmet sporu, ako aj iné skutočnosti vyplývajúce z priebehu konania na súde prvej inštancie. Žalobkyňa preto navrhla zrušenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

5. Z úradného záznamu súdu prvej inštancie z 9. novembra 2018 (č. I. 153) vyplýva, že na základe odvolania žalobkyne proti napadnutému uzneseniu, bolo vykonané šetrenie v spisoch Cpr, za účelom zistenia, či návrh na pokračovanie v konaní bol súdu doručený. Bolo zistené, že tento návrh na pokračovanie v konaní sa nachádzal v spise sp. zn. 16 Cpr/2/2016, keďže ho žalobca k tejto spisovej značke adresoval, pričom správne mal byť návrh zaslaný k sp. zn. 16Cpr/2/2015. Z uvedeného dôvodu v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o zastavení konania, predmetný návrh na pokračovanie v konaní sa v spise nenachádzal. Následne bol návrh na pokračovanie v konaní zo spisu sp. zn. 16Cpr/2/2016 vylúčený a založený do spisu sp. zn. 16Cpr/2/2015.

6. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. a/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

7. Podľa § 163 ods. 2 CSP ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa podala návrh na pokračovanie v konaní podaním zo dňa 23. mája 2018, jeho odovzdaním na príslušnej pošte dňa 23. mája 2018, teda v šesťmesačnej lehote od rozhodnutia súdu prvej inštancie o prerušení konania, vyhláseného na súdnom pojednávaní dňa 12. februára 2018 (č. I. 126).

9. Z návrhu na pokračovanie v konaní jednoznačne vyplýva identifikácia strán sporu, ako i jeho predmet, predovšetkým však prejav vôle žalobkyne pokračovať v konaní (z dôvodu, že nedošlo k mimosúdnejmu riešeniu sporu, za účelom ktorého bolo konanie prerušené). Zrejma nesprávnosť v označení spisovej značky (16Cpr/2/2016 namiesto 16Cpr/2/2015) bola bez právneho významu na včasné podanie tohto návrhu na pokračovanie v konaní, obsahujúcom jednoznačný prejav žalobkyne pokračovať v konaní, po prerušení konania, v súdnom spore, ktorý bol náležite identifikovaný.

10. Odvolacia námietka žalobkyne o nesplnení zákonom stanovených náležitostí pre zastavenie konania bola preto dôvodná, keďže žalobkyňa návrh na pokračovanie v konaní podala v zákonom stanovenej šesťmesačnej lehote od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Žalovaný nesprávne argumentoval poukazom na trojmesačnú lehotu od prerušenia konania, ktorá sa nevzťahovala na podanie návrhu na pokračovanie v konaní, ale na minimálnu dĺžku trvania prerušenia konania (§ 163 ods. 1 CSP). Žalobkyňa procesnú možnosť podať návrh na pokračovanie v konaní v lehote šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania využila a preto sa v predmetnom konaní malo pokračovať.

11. Napadnuté uznesenie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 19. októbra 2018, proti ktorému podala žalobkyňa odvolanie dňa 23. októbra 2018, teda v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote na podanie odvolania, podľa § 362 ods. 1 CSP.

12. V dôsledku včas podaného odvolania žalobkyňou ako oprávnenou osobou, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nenadobudne právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods. 1 CSP).

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, keďže nešlo o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali.

14. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.